

Jan Řepka, který program jednotlivých **Mikráků** připravuje, oznámil na úvod večera (ve středu 2. února 2011) s politováním, že měl připravené velké překvapení, ale vinou chřipkové epidemie o něj budeme ochuzeni. Snad prý někdy příště.

Když jsem si ale druhý den prohlížela fotky a vzpomínala na uplynulý večer, vůbec jsem si nepřipadala ošizená. Aniž jsem se zvedla z židle v kavárně POTRVÁ, cítila jsem pod bosýma nohama prach cesty, viděla usmívající se tvář černého Buddhy a zase slyšela hlas **Jaroslava Hutky** v

jeho písních z cest po Indii a Laosu: "

Něžnost a soucit je cesta jak žít..

."

Poprvé v životě jsem slyšela zpívat písničku albánsky, to se zas **Ondřej Herzán** inspiroval u kolegy z Balkánu. A díky té chřipce, co složila do postele domluvené překvapení, jsem si taky mohla ve vyšetřeném čase poslechnout po jedné písničce od své oblíbené

Dany Houdkové a psa

(což nebyl žádný čtvernožec, ale slovenský písničkář, který si tak říká a bude v dubnu na Open Micu #43) a

Bob Řeřicha

nám překvapivě popřál

Merry Christmas

. Největším překvapením pro mě ale byla Janova divoká karta, kterou vsadil na amerického básníka a muzikanta z Malé Strany,

Luciena Zella

. Spolu s

Danielou

, která ho doprovázela a hrála na kytaru, zpíval anglicky (nebo taky úplně beze slov) svoje písně - a já jsem musela dát zapravdu názoru, který vyslovil před pěti lety (v rozhovoru s Janem Řepkou pro FOLKtime): "...Koncert můžeš chápat jako vzájemnou komunikaci všech zúčastněných duší. A pokud duše na scéně opravdu ladí a mají co nabídnout, pak si to duše v hledišti přebere. Není to nic jiného než setkání duší."

Více fotografií najdete na:

http://slavka-vy.rajce.idnes.cz/Open_Mic_POTRVA_41_-_unor_2011/